9de JAARGANG CURACAO DEN 2n. JULI 1892 N° 444

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

ONZE VORSTINNEN OP REIS.

Keizer Frans Jozef van Oostenrijk heeft eenige weken geleden een woord gesproken, dat velen omtrent een aanstaanden oorlog gerust gesteld heeft. Bij gelegenheid eener dankbetuiging den Keizer aangeboden voor den steun aan den bouw van een hospitaal geschonken, en waarbij de bemerking gevoegd werd, dat er honderden gewonden soldaten in tijd van oorlog konden verpleegd worden, sprak de Keizer: "Er is nergens een oorzaak te vinden, om bezorgd te zijn, dat wij de ongelukkige dagen van oorlog weer beleven zullen." Dit woord werd alom met vreugde begroet.

Maar meer dan uit de geruststellende woorden van den oostenrijkschen keizer blijkt het uit het reizen en trekken der souvereinen van de verschillende landen van Europa, dat de politieke toestand voor het oogenblik geen vrees inboezemt.

Het springt inderdaad in het oog, hoeveel vorsten in dit half jaar hun residentie hebben verlaten, om in het buitenland te verblijven. Nog kort geleden herbergde Frankrijk twee gekroonde hoofden: prins Ferdinand van Bulgarije en koning Oscar van Zweden. Terzelfder tijd was het gouden echtpaar te Kopenhagen omringd door een aanzienlijk deel der europeesche vorsten. De Czaar van Rusland had bij Kiel een ontmoeting met den duitschen Keizer en de russische Groothertog begroette den President der Republiek, Carnot.

De vorstelijke reis echter die meer in het bijzonder onze aandacht trekt, is de reis onzer beide Koninginnen naar Berlijn. Niet om een of andere politieke beteekenis dezer tocht, maar omdat het ons hart aangenaam is, te zien hoe onze dierbare Vorstinnen in het buitenland geëerd werden.

In de nederlandsche berichten van ons vorig nummer konden wij slechts een program der feestelijkheden aangeven, die te Berlijn ter eere Harer M. M. georganiseerd waren. Slaan wij nu een blik op de uitvoering ervan. Wij laten daartoe een gedeelte volgen eener interessante correspondentie aan de *N. R. Ct.*:

Ofschoon de komst der Nederlandsche Koninginnen eerst tegen half-acht gisteren-avond verwacht werd, liep de extra-trein, die de hooge gasten overbracht, reeds bijna een half uur vroeger het kleine Wildpark-station binnen, dat de halte vormt voor het nieuwe paleis, waar de keizerlijke familie woont en de bezoeksters verblijf zullen houden. Het stationsgebouw is klein, van hout, in Noorweegschen stijl en ligt als verscholen te midden van het groene woud. Het was voor deze gelegenheid van onder tot boven met Nederlandsche vlaggen en Oranjewimpels versierd, tusschen welke, te midden van guirlandes van groen en frissche bloemen, de wapens van Nederland, Waldeck en Duitschland waren aangebracht.

Op het perron, dat niet meer dan een honderdtal schreden lang is, stond een schitterend gezelschap de reizigers op te wachten. Aan het hoofd de Duitsche Keizer en zijne gemalin. Aan hunne rechterzijde de leden van het Nederlandsche gezantschap, de eerste legatie-secretaris Van Eijs van Lienen, de tweede legatie-secretaris jhr. Van Citters, de kanselier dr. Jansma van Ploeg, en de consul-generaal, de heer George. Links zag men in hunne schitterende uniformen den rijzigen, blonden prins Albert van Pruisen, die voor deze gelegenheid uit Brunswijk overgekomen was; hertog Johann van Mecklenburg en een aantal andere vorstelijke personen, o. a. ook de hertogin van Edinburgh. Onder de dames van het hof merkte men in de eerste plaats op de vrouw van den gezant, mevrouw Van der Hoeven, in een koperkleurig zijden gewaad. Zij hield twee fraaie bloemruikers in de hand. De gezant zelf was de Koninginnen tot Maagdenburg tegemoet gereisd en kwam nu met den extra-trein mede.

De Keizerin had een lichtblauw zomergewaad aan, met eene breede zijden Oranjesjerp. Keizer Wilhelm droeg de Nederlandsche orden, van welke hij ridder is. Een knap scherpschutters-bataljon in donkergroene uniform en witte broek stond met het geweer bij den voet als eerewacht, terwijl een ware zwerm van in glinsterende uniform pronkende officieren en grootwaardigheidsbekleeders het vorstelijk gezelschap omringde.

Zoodra de koninklijke extra-trein de spoorweghal inreed, klonk er een krachtig hoera, en speelde de muziek het *Wilhelmus van Nassouwe* in de oude koraal-zetting, welke bizonder plechtig klinkt, en de Keizer uitdrukkelijk gewenscht heeft in dezen, door den ouderdom gewijden vorm te hooren. Het *Wilhelmus* heeft Keizer Wilhelm tijdens zijn verblijf te Amsterdam zoo buitengewoon bevallen, dat hij het niet heeft kunnen vergeten en het ook ter eere zijner gasten in beiderlei vorm — den ouden en den nieuwen — op de taptoe morgenavond zaal laten uitvoeren. De trein stond nog niet volkomen stil, toen de Keizer reeds voor de deur van den coupé der Koninginnen stond en haar zijne beide handen toestak, teneinde de Regentes uit het rijtuig te helpen, en daarna de kleine Koningin met groote zorgvuldigheid te doen uitstappen. Toen kuste hij eerst de Regentes de hand en de wangen, en maakte daarna eene diepe buiging voor het Koninginnetje, wier handje hij ridderlijk kuste. Intusschen was ook de Keizerin naderbij gekomen, die zich nederboog en hartelijk de kleine Koningin met een kus op beide wangen omarmde.

Zij nam met moederlijke vriendelijkheid haar handje in hare hand en spoedig was de krachtige, rijzige vrouw in een levendig gesprek gewikkeld met hare kleine bezoekster. Ook tusschen de Keizerin en de Regentes was de begroeting recht hartelijk. De beide dames waren spoedig in een vroolijk gesprek. Intusschen had de Keizer aan de twee Koninginnen ieder een heerlijken ruiker Meibloemen aangeboden. Tegelijkertijd kwam mevrouw Van der Hoeven, die door de Regentes vriendelijk begroet en door de kleine Koningin met een handdruk en een kus welkom geheeten werd, naar voren, en bood Koningin Emma, als eerste welkomstgroet van eene Nederlandsche hand, een bouquet aan van prachtige, gele *Maréchal Niel*-rozen, en aan Koningin Wilhelmina een ruiker van *Rosa-la-France*.

Met deze bloemen in de hand gingen de Koninginnen den kring rond der op het perron verzamelde hooge personen. Het was een kluchtig, en tegelijk eenigszins aandoenlijk gezicht de reusachtige figuur van prins Albrecht zich te zien neerbuigen en zijn nichtje Wilhelmina de kleine hand eerbiedig te zien kussen. Ditzelfde huldebetoon ontving de jonge vorstin van ieder der Pruisische prinsen, wier aangezichten door de millitaire voorjaarsoefeningen donkerbruin gebrand er uit zagen. Zij zelve maakte voor ieder eene nette buiging en knikte met kinderlijke waardigheid met het hoofd. De Koningin zag er allerliefst uit en uit den mond van alle aanwezigen hoorde men de betuiging: „Wat een verrukkelijk kind!" Zij zag er inderdaad uit als een bekoorlijke vlinder, het donker blonde haar los over den hals hangende. Zij droeg een licht strooboedje en een kleedje van lichtblauwe stof, waarvan het benedenste gedeelte der mouwen met zilver geborduurd was. In de hand droeg zij de twee groote bouquetten. Zij zag met een hoogst ernstig gezicht de groote heeren en heel vergenoegd de Keizerin aan, aan wier hand zij ging. Het toeval had gewild, dat de Keizerin en het Koningskind een kleed droe-

---

FEUILLETON.

LEO XIII.

Te Parijs is onlangs een boek uitgekomen, bevattende een twintigtal artikelen van bekende personen over Leo XIII. Mannen van de meest uiteenloopende richting geven hier hunne meening over den tegenwoordigen Opperherder te kennen en bijna eensgezind brengen zij hulde aan de uitstekende gaven van het Hoofd der Kerk. Merkwaardig is om verschillende redenen het oordeel, dat door een der schrijvers, den correspondent van de *Times* de Blowitz, over Leo XIII wordt uitgesproken. Wij laten hier de voornaamste passages van zijn opstel volgen, maar wenschen van te voren in herinnering te brengen, dat de schrijver een vrijdenker is. Zijn beschouwingen krijgen daardoor een nog grooter beteekenis.

Hoevelen van hen, dus lezen wij, die de Geschiedenis het recht zal hebben op te vorderen, omdat zij het zijn, die haar maken, hoevelen van hen, die schitteren aan het hoofd der volken, op wier schouderen de ontwikkeling der natiën, de vrede der wereld, de leiding van hun tijd, de oplossing der sociale vraagstukken rusten; hoevelen van hen zullen aan de historische vergetelheid ontsnappen, of daaraan slechts ontkomen door de blaam, die aan hunnen naam is verbonden? Zeer weinigen voorzeker; en Leo XIII behoort tot hen, die op dezen oogenblik de meeste zekerheid hebben, dat de Geschiedenis hun een plaats reserveert. In Frankrijk hebben noch het tweede keizerrijk, noch de tweede, noch de derde Republiek een groote historische figuur opgeleverd. Zeker de helden van Malakoff, de Mac Mahon's en de Canroberts behooren tot de glorie van een natie, die hen eert, maar de toekomstige geslachten zouden zich in dieper bewondering nederbuigen voor den uitvinder van chloroforme, wanneer diens naam met zekerheid bekend was.

Het tegenwoordige Duitschland gaat trotsch op drie namen. Maar Wilhelm was slechts een volgzame meester en Von Moltke een rekenkunstige geesel. Blijft over Bismarck, die een groote historische plaats innam aan het hoofd van een groote natie, wier schepper hij was. Over hem schreef ik in een voorgevoel, dat de tijd heeft gerechtvaardigd, in October 1878 het volgende: „Hij wordt onmetelijk (immense), wanneer hij ophoudt groot te zijn." Men beweerde toen, dat deze uitspraak duister was; maar sinds zijn val heeft Bismarck een treurig licht doen schijnen op deze woorden die voortaan maar al te zeer begrijpelijk zijn. Leo XIII alleen is in de schittering van zijn machtigen geest, van zijn hooge ziel, van zijn innige menschenliefde groot gebleven als altijd. Over hem schreef ik in 1884 het volgende: "Toen mgr. Macchi mij bij den Paus introduceerde, was Leo XIII op een soort troon gezeten rechts van de deur, waardoor ik binnengekomen was. Ik had niet geïnformeerd naar de te volgen ceremonieele gebruiken en eerst toen ik den H. Vader bemerkte, vroeg ik mij-zelven af, wat ik te doen had. Maar de Paus liet mij niet lang in twijfel. Met treffende beminnelijkheid stond hij op, deed een stap naar mij toe en reikte mij de hand, waarover ik mij met een eerbiedige ontroering heenboog. Leo XIII kwam mij waarlijk indrukwekkend voor. Zijn slanke, elegante figuur, hoog in het witte kleed, teekende zich met een natuurlijke bevalligheid af tegen de omgeving. Hij zette zich neder in een fauteuil en wees mij een daarnaast geplaatsten armstoel aan. Toen de Paus gezeten was, nam ik insgelijks plaats en het gesprek begon. De Paus, die bij afwisseling zich van de Fransche en Italiaansche talen bezigde, sprak met een vlugge, diepe stem. Hij bleef soms onbeweeglijk zitten en soms ook richtte hij zich onder den invloed van zijn levendige gedachte, halverwege op met een beweging van snelle emotie, die den diepen indruk, welken ik ontving, nog verhoogde. Zijn gelaat en zijn lichaam teekenden zelfverloochening en plechtigheid, en beantwoorden werkelijk aan de voorstelling, die men zich van den Paus-koning kan maken. Hij vereenigde in zich de majesteit van den souverein en de plechtigheid van den Opperpriester. In het witte kleed, dat hem als een lijkwade omgeeft, vertoont hij waarlijk den vrijwilligen gevangene, die het onvergelijkelijke genot der vrijheid aan de verdediging der rechten, welke aan zijne zorgen zijn toevertrouwd, opoffert. Zijn voorhoofd draagt de sporen van de werking van zijn geest, die ongetwijfeld wordt gekweld door de opsluiting, welke hem van het overige der wereld afscheidt. Gedurende de uren, die ik met hem doorgebracht heb, bemerkte ik meermalen, dat zijn heldere en melancholieke blik met een smartelijke innigheid was gevestigd op de stad Rome, op de hooge heuvelen,

gen van volkomen dezelfde kleur, zoodat het was alsof de eene een miniatuur-afbeeldsel van de andere was. De Keizer onderhield zich eerst hoogst minzaam met den Nederlandschen gezant en gaf zijne blijdschap te kennen dat de hooge gasten de vermoeienissen der reis gelukkig doorstaan hadden. Ook tot de heeren Van Eys en jhr. Van Citters richtte de keizer het woord.

Vervolgens verlieten de vorstelijke personen het station. Eerst de keizer met koningin Emma, die haar zwart weduwenkleed, met zwarte hoofdbedekking en witte voile droeg; daarna de keizerin met koningin Wilhelmina.

Zij gingen langs het front der eerecompagnie, die salueerde en daarna defileerde. Na van mevrouw Van der Hoeven vriendelijk afscheid genomen te hebben, bestegen de beide paren de gereedstaande galarijtuigen en spoedig daarna verkondigden tromgeroffel en hoerageroep het vertrek naar het nieuwe paleis, dat ongeveer tien minuten van het Wildparkstation gelegen is.

Nu volgde de reeks van feestelijkheden, parades, tooneelvoorstellingen en weidsche galamaaltijden, die onze ruimte niet gedoogt ook maar in 't kort te beschrijven. Waarlijk vorstelijk was de ontvangst, die het duitsche keizerpaar onze beide vorstinnen bereidden, aangenaam het samenzijn in het vriendelijke nieuwe paleis, hartelijk het afscheid bij de terugkeer naar Nederland.

Moge dit alles tot den onderlingen vrede bijdragen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Uit Huelva ontvingen wij dd. het weidsch program der feestelijkheden, welke aldaar ter eere van Christophorus Columbus zullen worden gegeven.

Die feestelijkheden zullen den 2n. Augustus a. s. worden geopend en den 1?n. October gesloten en geen enkelen dag zal in dat tijdsverloop voorbijgaan, waarop niet een ruime keus van feestvermaken ter genieting zal worden aangeboden.

Aan het godsdienstig element is in dit program een waardige en breede plaats aangewezen.

Voor alle leeftijden is er ruimschoots gelegenheid om aan de feestelijkheden deel te nemen, opdat allen zouden kunnen bijdragen tot verheerlijking van dien grooten verbreider der christelijke beschaving, Christophorus Columbus.

—

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkaantoor wordt hierbij bekend gemaakt, dat de huurpenningen over het 3e. kwartaal 1892 tot op den 10 Juli a. s. op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van het nieuwe kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd, en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden.

—

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Altm. Barnes, Graciela R. Curiel, D. M. Chumaceiro, E. Rodriguez Cordero, Elvira de Veer c/o Eliza Prins, Satoerna Dira, Tustiniano Marquez R. Encarnacion Mendozo, Andres A. Navarro, Tersini Ogenio, Jesus Roos, Ricardo Sendra, Wilaid D. Walker, G. I. Walker.

—

Venezuela. — Was het hier in de laatste dagen dezer week vrij stil en ontvingen wij geen verontrustende berichten wat een verbroedering deed verhopen van Generaal Crespo en zijn leger met het geïmproviseerd Bestuur dezer Republiek — nu hoort men weder dat ook *Margarita* (Nieuw. Sparta) zich voor de revolutionairen heeft verklaard en aan Generaal Eduard A. Ortega het opperbevel over de troepen heeft opgedragen.

Deze zou reeds met ammunitie ter versterking van Crespo zijn uitgetrokken.

Ook van Cumana zou een beweging uitgaan ten gunste der revolutie, onder leiding van Grl. Nicolas Coraspe.

BUITENLAND.

Rome.— Het is te voorzien, dat de regeering het gedenkteeken zal weg ruimen, eenmaal door paus Pius IX ter eere der bij Mentana gesneuvelde soldaten opgericht. Boven het monument troont eene marmergroep, den H. Petrus voorstellende, welke aan een voor hem geknielden verdediger der Kerk een zwaard overhandigt. Onder die beeldengroep leest men de namen der pauselijke soldaten, die in den slag gevallen zijn. Reeds in 1871 liet de regeering onder aan het gedenkteeken deze smaadlijke woorden bijtelen: „Dit monument, door eene priesterregeering voor vreemde huurlingen opgericht, laat het van haar verloste Rome in wezen als een getuige aan die ongelukkige tijden."

Italie.— Crispi heeft in de Kamer gesproken ten gunste van crediet-wetten voor, 4, in plaats van 6 maanden, zeker in de hoop, om zelf na dien tijd weêr aan het roer te komen. Althans de Romeinsche dagbladen hebben nu reeds uit de namen der ministers van het kabinet-Giolitti, uit elke naam een letter nemende, de spreuk gevormd: „Torna Crispi:" Crispi keert terug.

Imbriani heeft den minister-president in de kamer geïnterpelleerd over het neêrschieten van 2 landlieden door eenige belasting-beambten te Tirano. De minister gaf ten antwoord, dat de beambten in handen van het gerecht zijn gesteld.

Te Santangelo, op Sicilie, heeft weêr eene ernstige botsing plaats gehad tusschen de carabiniers en de bevolking. Verscheidene personen uit het volk werden gedood en gewond.

— Prins Odescalchi te Rome, heeft van de anarchisten een brief ontvangen, waarin zij eischten, dat hij ½ millioen op zekere plaats zou neêrleggen. De politie werd verwittigd. Men legde er een pak neer, en eenige kerels, met revolvers gewapend, kwamen het halen. De politie hield hen aan. Het zijn jongelingen van 19 tot 20 jaar, die reeds veroordeeld werden wegens straat-oproer. Allen zijn anarchisten. Zij verklaren, dat hunne meêplichtigen het paleis van den Prins zullen doen springen.

Frankrijk.—De President der Republiek is Zondag 5 Juni om 5 ure te Nancy aangekomen en, hoewel het stortregende, door een ontzaglijke volksmenigte hartelijk ontvangen. Te midden van een voortdurend: leve de Republiek! leve Carnot! reed hij naar het raadhuis. Daar ontving hij o. a. mgr. Turinaz ten gehoore, die hem, aan 't hoofd van zijne geestelijkheid, de verzekering kwam geven van zijne vaderlandsliefde. Wat ook 's lands instellingen en staatkundige vormen mochten zijn, onderwerping was plicht. Onderweg, te Verdun, had Carnot van den Bisschop aldaar, eene dergelijke verzekering ontvangen. Aan het feestmaal, hem door de stedelijke overheid van Nancy aangeboden, zeide Carnot, dat het de kalme en vredelievende, maar tevens waardige staatkunde der tegenwoordige regeering was, die Frankrijk weêr bij de wereld in achting had gebracht, en het zulke degelijke vrienden had doen verwerven. Te midden der feestvreugde verscheen plotseling, om Carnot te begroeten, al was het dan ook incognito, de Russische grootvorst Constantijn, die toevallig in de buurt was, wat natuurlijk de bevolking, die met de Czechische sokols reeds allerlei Russischgezinde manifestatiën bedreven had, in groote geestdrift bracht. De Grootvorst had met den President een onderhoud van ongeveer een half uur, waarna hartelijk afscheid genomen werd en de Grootvorst, door de menigte levendig toegejuicht, naar het station terugreed.

—Eindelijk, na vele vergeefsche pogingen, is het den rechter van instructie Atthalin gelukt, aan den gevangen anarchist Drouet de waarheid te ontlokken omtrent de plaats, waar de nog voorhanden hoeveelheid dynamiet, dat in de maand Februari te Soisy-sous-Etoiles werd gestolen, verborgen is. Drouet heeft verklaard, dat het weggestopt is onder de spoorwegbrug bij Patin, tusschen den derden en vierden pilaster, en heeft er nadere aanduidingen bijgevoegd. Atthalin begaf zich daarop naar de cel van een, voor een paar dagen gevangen genomen anarchist, alsmede een vriend van Ravachol, Bricou geheeten; aan dezen verklaarde hij wat Drouet hem had medegedeeld, en Bricou, nu ziende dat het geheim verklapt was, aarzelde niet te bevestigen wat Drouet gezegd had. Men ging dus aan het werk en werkelijk werden daar, ter diepte van 15cM. in den grond, 2 linnen zakken gevonden met 141 dynamietpatronen. 24 M. lont en 600 slaghoedjes in 12 doozen. Er waren te Soisy-sous-Etoiles 380 dynamiet patronen gestolen. Ravachol had er 115 van gebruikt voor den aanslag in de rue de Clichy, 30 voor dien op den boulevard St. Germain en 70 waren ten huize van anarchisten terug gevonden. Er ontbreken er dus nog 24, waarvan Ravachol waarschijnlijk er eenige gebruikt zal hebben voor proefnemingen. De anderen zullen dienst hebben gedaan voor den aanslag op het koffiehuis van Véry, op den boulevard Magenta. Dat de thans gevonden bommen nog bestemd waren voor misdadige oogmerken, lijdt geen twijfel.

Duitschland.—Keizer Wilhelm en zijne hooge gasten, de Czaar en de Czarewitz, hebben te Kiel een drukken dag gehad. Nadat de Keizer met de „Hohenzollern" de „Poolster" een eindweegs was te gemoet gestevend, kwam men gezamenlijk, onder het donderen van het geschut, de haven binnen. De Monarchen wisselden daarop, gekleed in de uniform van elkanders regimenten, aan boord van elkanders schepen de gebruiklijke bezoeken. Later op den dag ging het gezelschap, waarbij zich ook prins Heinrich aangesloten had, die als Admiraal te Kiel resideert, met een stoombarkas aan boord van het vlaggeschip „Baden" en bezichtigden de werken voor het Noord-Oostzee-Kanaal. Aan den maaltijd dronk keizer Wilhelm het welzijn van zijn Gast met de woorden: „Ik drink op de gezondheid van Z. M. den Czaar, den Admiraal à la suite der Duitsche vloot,—hij leve!" waarop de muziek het Russische volkslied speelde, en de Czaar met een Hoch op den Keizer antwoordde, voorafgegaan door eene hartelijke dankbetuiging voor de ontvangst. Zoo verliep de tijd en ging men weêr scheep, en om 9½ ure heesch de „Poolster," met den Czaar aan boord, de ankers en ging onder stoom naar Kopenhagen, terwijl de Duitsche vloot salueerde en het vertrekkend vaartuig bundels electrische lichtstralen, vuurpijlen en raketten nazond.

— De Keizer heeft de uitnoodiging van koningin Victoria aangenomen, om haar dezen zomer te Wight te komen bezoeken. Het bezoek zal waarschijnlijk samenvallen met den zeilwedstrijd van Cowes, denkelijk in het begin van Augustus.

— De bladen constateeren, dat het bezoek van den Russischen Grootvorst te Nancy, eene lang te voren beraamde comedie is, om de beteekenis der samenkomst van Kiel te verzwakken. Zij zeggen, dat de hulde-

---

die haar omringen, op het Quirinaal, dat tegenover het Vaticaan is gelegen, op die schitterende en te begeeren, omgeving, welke hij slechts door de vrijwillig gemaakte slagboomen zijner mystieke gevangenis kan zien. Maar zijn dikwerf smartelijk vertrokken mond teekende nooit bitterheid; en het leed, dat hij ondervindt, verraadt zich nimmer door teekenen van menschelijken toorn en wrevel. Het mensch-zijn verliest echter nooit zijne rechten. De neusvleugels des Pausen bewegen zich nu en dan op een wijze, welke een geest verraadt, die in verzet komt tegen de wreedheid van een gevangenschap, die zwaarder te dragen is, dan wanneer zij onvrijwillig was."

Wat ik destijds in Leo XIII heb bewonderd, bewonder ik nog in hem; het is het menschelijke (la part d'humanité) dat in zijn geheele wezen uitkomt; dat weinigje menschelijke zwakheid, dat als een natuurlijken band vormt tusschen hem en ons. Neen, het is geen stoïcijn, die de kwellingen zijner gevangenschap verdraagt, zonder ze te gevoelen, die trotsch het martelaarschap ondergaat, zonder daarvan de pijnen te lijden. Hij is een man, die uit zijn deugd de wilskracht put om zijne taak te vervullen en den altijddurenden druk der gevangenschap draagt, omdat zij een integreerend deel is van het roemrijke erfdeel, dat hij heeft aanvaard....

Wanneer ik denk aan dezen Opperherder, die zijn gevangenschap draagt, omdat hij daar beter dan elders tot voorbeeld dienen kan aan de menschelijke zwakheden, krijg ik waarlijk medelijden met hen, die haat en tweedracht tusschen de christenen stoken en daaruit munt trachten te slaan. Hij, Leo XIII, wat hij wil, waarvan hij droomt, het is de toenadering tusschen de menschen, het wegruimen der geschillen, die den een tegen den ander in het harnas jagen. Toen ik hem zag, leefde de gedachte aan de Encycliek, welke thans is uitgevaardigd, reeds in zijn geest. Hij had de onmacht gemeten van hen, die tegen de Republiek strijd voerden en het vruchtelooze hunner pogingen doorschouwd. Maar hij was toen in een heeten strijd gewikkeld met dengene, die destijds aan allen de reus der hedendaagsche politiek toescheen "Bismarck is een macht," zeide hij mij, "maar ik ben het ook; zijn macht is echter vergankelijk, want hij zoekt ze in zich-zelf en toch wil ik ze erkennen; de mijne is onvergankelijk, omdat ik ze zoek in Hem, die niet vergaat en toch weigert Bismarck ze te erkennen. Wanneer hij deze dwaling niet beging, zouden hij en ik groote dingen kunnen doen en op aarde den vrede aan de menschen brengen, waaraan zij zoozeer behoefte hebben."

Maar prins Bismarck eischte waarborgen en de eerste daarvan was kardinaal Ledochowki's verwijdering van het Vaticaan. "Ik kan uit dit verblijf, waar hij een onderkomen gevonden heeft, geen prins der Kerk verbannen," zeide de Paus, "en geen gunst van Duitschland koopen door een daad van onwaardige toegevendheid." En hij richtte het hoofd, dat een oogenblik naar den grond was gekeerd, met de fiere waardigheid van den Apostel op.

Toch had hij haast, met aan dezen strijd een einde te maken en zich van de vele beslommeringen, welke die worsteling met zich bracht, te onttrekken, ten einde zijn volle aandacht aan Frankrijk te schenken, dat hierop wachtte. De zaken werden nog jarenlang gerekt. De Paus gaf niets prijs van wat hij kon redden en de kanselier bleef overtuigd, dat hij ten slotte dezen afgezonderden grijsaard, binnen de muren van het Vaticaan opgesloten, wel overwinnen zou. De heer von Schlözer (Pruisisch gezant bij den H. Stoel) deed zijn best om de zaken te bespoedigen en de onderhandeling kregen langzamerhand een zenuwachtig karakter, dat hare mislukking voorspelde. Toen werd prins Bismarck plotseling gewikkeld in het jammerlijke Carolinen-conflict. De Spaansche opwinding bracht hem van de wijs. Al zijn berekeningen, met koelheid gecombineerd, vielen voor deze tropische uitbarsting in duigen. Hij kon er geen oogenblik aan denken met Spanje oorlog te voeren over de Carolinen-quaestie. En toch was geheel Spanje in beweging en zag den reus, aan wien het zijn eerste échec bereidde, fier onder de oogen. Toen rijpte in het brein van den macchiavellistischen kolos een denkbeeld, dat de verbazing der geheele wereld gaande maakte. Bismarck bood Leo XIII het arbiterschap aan en de figuur des Pausen werd in deze zaak al grooter en verhevener. De Spanjaarden vreesden een oogenblik, dat de Paus den kanselier geen ongelijk zou durven geven. Zij, die dit vreesden, kenden echter Leo XIII slecht. Wanneer hij anders dan naar zijn geweten had kunnen handelen, zou hij eer Spanje dan Duitschland hebben bevoordeeld. Want hij had daardoor aan de wereld de onverwinnelijke grootheid van Christus' Plaatsbekleeder gehoond. Maar de rijkskanselier-zelf, die zich kleiner

betoogingen den Prins gebracht, op de verheerlijking van een zegevierend Vorst gelijken; maar zij doen tevens uitkomen, dat Carnot zich zeer gematigd heeft uitgelaten: iets, wat zij in hem waardeeren.

— De Franciscanen zijn gemachtigd geworden, in het groothertogdom Baden terug te keeren; zij zullen daar binnen kort vier huizen bezitten, ongerekend het moederhuis te Gegenbach.

Engeland.— Kardinaal Lavigerie heeft aan een voornaam engelsch katholiek een schrijven gericht over de moordenarijen in Uganda, die hem diep hebben getroffen, te meer daar het bericht er van hem bereikte op het oogenblik, dat hij op het uiterste lag. Hij zelf schrijft zich de schuld dezer ramp toe, daar hij de missionarissen met mgr. Livinhac aan het hoofd naar Uganda gezonden heeft. Tien jaren lang, schrijft hij, werkten zij daar met groot succes en hebben bij de 50,000 Baganda's bekeerd. De Koning van het land verzocht herhaaldelijk door bemiddeling van mgr. Livinhac het Fransche protectoraat; maar aan dat verzoek kon niet voldaan worden. Inmiddels bleven de verhoudingen tusschen katholieke en protestantsche zendelingen in Uganda steeds vriendschappelijk. Mgr. Lavigerie herinnert, hoe hij het geld voor de bestrijding der slavernij ter beschikking had gesteld van de engelsche Tegen-Slavernij-vereeniging; hij haalt verder de dankbetuiging der engelsche regeering aan voor de diensten, door de katholieke missionarissen aan de protestantsche zendelingen bewezen. Verder wijst hij er op, hoe hij, op hetzelfde oogenblik bijna, dat kardinaal Manning stierf, diens invloed verzocht had, om de eensgezindheid te onderhouden tusschen de missiën van de verschillende gezindheden. En thans, nu hij zelf op het punt staat ten grave te dalen, wendt hij zich tot de katholieke wereld en inzonderheid tot het engelsche volk, opdat er een einde kome aan den treurigen toestand.

De Romeinsche correspondent van den *Daily Cronicle* meldt uit Rome, dat mgr. Lavigerie en mgr. Livinhac rechtstreeks eene klacht hebben ingediend bij de engelsche regeering, en haar eene schadevergoeding hebben gevraagd voor de verwoesting der missiën van Uganda. Die eisch zou onafhankelijk zijn van de schadeloosstelling, die de Fransche regeering mocht vorderen.

— De gouverneur van Mauritius, Hubert Jermingham, doet een beroep op de liefdadigheid voor de zwaar geteisterde kolonie. Achttien katholieke kerken en kapellen zijn totaal verwoest; hetzelfde is het geval met eenige kloosters en weeshuizen. Mgr. Meurin, Aartsbisschop van Port Louis, is reeds naar Europa vertrokken, om inzamelingen te houden in Engeland en Frankrijk. Vier vijfden der bevolking van Mauritius is katholiek. Het aantal tijdens den orkaan gedoode personen is, volgens de opgaaf des gouverneurs 1200 en dat der gekwetsten 4000. Eene kleine week lang geleek de met kaarsen verlichte kathedraal een ziekenhuis, gevuld met stervenden en gewonden. Zoo hevig en snel was de orkaan, dat de regen, die voortgolfde als door een dijk gebroken water, niet scheen te vallen, maar uit den grond gespoten te worden. Een groot veld, waar het gras zeer hoog stond, werd door den stormwind zoo vlak als een biljartblad geschoren. De zee werd gedurende den orkaan zóó hoog, dat men den volgenden dag booten hoog en droog terug vond op 160 M. afstands van de kade.

---

voelde worden door de nietigheid van het geschil en zich de Spanjaarden niet tot stille vijanden wilde maken, vergemakkelijkte de taak van den Paus-arbiter en Spanje kwam triomfeerend uit den strijd te voorschijn. Tusschen Duitschland en het Vaticaan was thans alle wantrouwen geweken en Leo XIII, die erin toegestemd had, den rijkskanselier te redden uit de val, waarin hij geloopen was, betoonde hem nog een zekere dankbaarheid voor de aan het Pausdom gebrachte hulde.

Wat Leo XIII in het bizonder kenmerkt, is zijne goedheid, die de geheele wereld wenscht te omvatten; zijn geest, die zich steeds bezighoudt met het vraagstuk, om de broederschap aan de menschen te verzekeren en aan de wereld de zuiverheid van het geloof naast hare onvervreemdbare vrijheden te handhaven. Hierin is de verklaring van al zijne pogingen te vinden. De H. Stoel telt misschien vuriger strijders, onverzettelijker werkgevers, maar nooit zal hij kunnen wijzen op een man, die meer verlicht is door de zucht naar het ware, op een geest, die meer doordrongen is van liefde tot God en liefde tot de menschen.

(*Het Centrum*).

Belgie, — Te Brussel zal eerstdaags geteekend worden de tusschen Nederland en België gesloten overeenkomst, betreffende de verdeeling van het onzijdig gebied Baarle-Nassau en Baarle-Hertog. De beide regeeringen zijn het eens geworden over eene gelijkmatige verdeeling. Aan de bevolking wordt een termijn gesteld voor de keuze van nationaliteit. De bewoners van Castelré, bij Baarle-Hertog, worden Belgen.

— Te Seraing is door de Luiksche gendarmerie een agent van politie geärresteerd, die verdacht wordt medeplichtig te zijn geweest aan de jongste wandaden der anarchisten.

Bij twee personen heeft de Luiker politie, op aanbrenging van anderen, wêer dynamiet-patronen in beslag genomen. Een mijnwerker en een kroeghouder zijn als verdacht in hechtenis.

Oostenrijk. — Met veel geestdrift viert Hongarije den 25n verjaardag der Krooning van zijnen Koning, keizer Frans Jozef. Hoog vereerd is de Vorst en bij deze gelegenheid blijkt het opnieuw; maar het Hongaarsche volk is zich tevens bewust, dat het ook den verjaardag viert van het herstel zijner politieke rechten, die het eeuwen lang kloekmoedig had verdedigd, totdat zij onder gingen in den storm van 1848. Heldhaftig had het in — 1848—1849 den strijd voor zijne onafhanklijkheid vol gehouden, totdat czaar Nicolaas zijne soldaten leende, om de revolutie in bloed te smoren; maar de geest der vrijheid kon niet worden onderdrukt in Hongarije, en in 1867 herkreeg Hongarije zijne zelfstandigheid. Mannen, die aan de galg waren ontvlucht, waaraan hunne vrienden en mede-strijders den dood hadden ondergaan, werden in 's Vorsten raad geroepen, die trouw den eed heeft gehouden, die hij op de herziene grondwet had gezworen.

— Om een einde te maken aan de talrijke zelfmoorden in het leger, heeft de Commandant van het 2e regiment der genie verboden, militaire eer aan de zelfmoordenaars te bewijzen; het Regiment zal naar eene andere stad verlegd worden.

Bulgarije.— Onderscheidene diplomatieke agenten hebben bij de Regeering geprotesteerd tegen het voornemen van Stambouloff, om de vermoedlijke moordenaars van den vroegeren minister van financiën, Beltscheff, voor een krijgsraad te doen terecht staan. Zij hebben verklaard, dat eene eventueele veroordeeling van zoovele personen — het schijnen er een groot aantal te zijn — in Europa eenen zeer pijnlijken indruk zou maken.

Rusland.— Het bezoek van den Czaar aan den Duitschen Keizer is zonder incidenten afgeloopen. Volgens de russische bladen, heeft het geen andere beteekenis dan dat het Rusland's vredesgezindheid bewijst, en daardoor den vrede van Europa bevordert; overigens blijft de toestand, die door de vernieuwing van het Drievoudig Verbond is bevestigd, onveranderd.

Zwitserland. — De nationale raad heeft, met 85 tegen 13 stemmen, het handels-tractaat met Italië goed gekeurd.

Amerika.— Uit de Unie komt het groote nieuws, dat Blaine als minister van buitenl. zaken is afgetreden, hetgeen het vermoeden wettigt, dat hij ernstig werk wil gaan maken van zijne candidatuur voor het presidentschap tegenover Harrison. Beide mannen, 't was reeds lang een openbaar geheim, kunnen elkander in het geheel niet zetten; bovendien dacht Blaine op verschillende belangrijke punten, de verhouding tegenover Chili en de Behringzee-quæstie, anders dan Harrison.

— De berichten omtrent de schade, door de overstroomingen aangericht luiden hartverscheurend. Het cijfer van elf millioen dollars, waarop de schade geraamd is, zal beneden de werkelijkheid blijven. Van oogsten zal wel geen sprake zijn voor dit jaar.

Acht duizend menschen zijn zonder dak en alleen te St. Louis vijftien duizend man zonder werk. Het grootste is de verwoesting langs de Mississipi-oevers, tusschen St. Louis en Caïro, waar de bevolking van alles beroofd, in de open lucht moet kampeeren.

— De Directeuren der wereldtentoonstelling te Chicago, hebben het plan ontworpen, om de bezoekers voor afzetterij te bewaren. De Directeuren zullen een regeling maken, waardoor iemand in New-York, in China of in Nederland kan weten, wat het ongeveer zal kosten, om te Chicago te vertoeven en de Tentoonstelling te zien. Er zal een departement worden opgericht voor publieke inlichting. Iedereen die kamers te huur heeft, zal worden uitgenoodigd ze op eene lijst te doen inschrijven met den prijs en het aantal personen, dat ieder bergen kan.

— Hoe groot de invloed des H. Vaders ook op de Protestanten in Amerika is, blijkt uit het volgende: Leo XIII had aan den hr. Bryon een brief geschreven over de tentoonstelling te Chicago. Eenigen tijd daarna hield de predikant Edgar Hill over dit ontwerp eene rede te Freeport (Illinois). Ik heb hier in handen, zei hij, den brief van paus Leo XIII over de tentoonstelling te Chicago. Ik ben geen Roomsch-katholiek; maar God verhoede, dat vooroordeelen mij niet overal het goede zouden doen zien, waar het zich bevindt. De brief van Leo XIII is geheel vervuld met verheven gedachten. Elk woord des Pausen verdient de aandacht; want er is geen ander man ter wereld, die hetzelfde gezag heeft. De stem, die van het Vaticaan uitgaat, doet zich tot aan de eindpalen van het heelal hooren. Deze brief toont ons de plaats, die de Kerk in de algemeene zaken moet innemen. Men zegt ons soms, dat de bedienaar van den godsdienst zich moest bepalen tot het prediken van het Evangelie. Wat mij betreft, ik zeg, dat hij overal de stem moet verheffen, waar hij tot de deugd en het geluk der menschen kan bijdragen. De Godsdienst is meer dan eene zaak van den Zondag of van het kerkgebouw, hij moet het geheele leven des menschen verlevendigen en verlichten.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 28 Junio

Paris.— E anarquista Ravachol ta condená na morto pa Corte di Casación di Montbrisson. Drumont, autor di *la France Juive* i otros escritos difamatorios, ta condená na 3 luna di prisión i 1000 franc di multa, pasobra él a sacá un folleto nobo contra Bardoux.

Marqués de Morés ta arrestá bao di acusación di a matá su adversario na duel.

Un ferrocarril a descariljá na Italia: 30 persona a moerí i tin un gran número di herido.

Londres. — E proyecto di Gladstone, riba autonomía di Irlanda, ta someté na huicio dje diferente géfenan di partido liberal. E proyecto ayi ta diferenciá bien poco di es un koe Gladstone a presentá na 1885.

29 Junio

Paris.— Estados Unidos a relevá capitán Baruh riba súplica di gobierno francés.

Londres. — Spanja ta concedé Inglaterra i su colónianan e ventáhanan di tarifa di aduana, sin recibí en cambio algun concesión di Gran Bretanja.

Madrid.— Gobierno a mandá escuadra di Mar mediterraneo, Marocco pa bai vigilá lo ke ta pasá ayá.

New-York.— Nan ta bisa koe Canadá a cedé na exigencianan di Estados Unidos koe tabata firmemente resuelto di toemá medida di represalia, si en caso Canadá a nengá.

Ayera

Paris. *30 Junio.*— Prensa ta aprobá e elección di partido democrata, koe a caí riba Cleveland como candidato pa presidencia di Estados Unidos.

Nan ta papiá di hopi duel entre oficialnan hudío i ciudadánonan antesemita (contra hudío).

Capitán Mayer a moerí na consecuencia dje heridonan recibí den e duel coe Marqués de Morés.

Nan ta bisá koe e visita di rei di Italia na Emperador di Alemania, a socedé na consecuencia dje pruebanan di simpatía koe Rusia a demoestrá Francia últimamente.

Roma.—Interpelación riba visita di rei Humberto na emperador alemán a ocasioná un dje sesionnan di más alborotá.

Na un bankete di diputádonan, diferente *brindis* a ser doená na consecuencia dje interpelación.

Gabinete i rei ta acusá di a reducí patria na situación di más crítica.

New-York.— Nan ta bisa koe Mr. Porter lo ta nombrá secretario dje convención democrática di Chicago. Den su programa él ta tratá e cuestión di libre cambio.

"Por sencillo que fuese el alimento que tomaba me sentía dolor, de modo que *llegué á temer comer.* Perdia mucho sueño y me puse tan endeble que me vie precisada á acostarme sobre el canapé para descansar. Por momentos el dolor era más agudo que pòdía yo sobrellevarlo, y entonces tenia que irme á acostar y hacerme aplicar sal caliente sobre el pecho y el estómago, pues cuando esta crisis me sobrovenían *me sentia como para morir.* El médico que me asistía decia que yo estaba sufriendo de Indigestión Crónica, ó que habia algún desperfecto en *'la parte superior del estómago.'* ¡Qué aserto tan estraño este en la boca de un médico! Hizo cuanto pudo para aliviarme pero sin éxito y en este estado arrastré mi existencia durante doce meses. En esta época, Mr. Connor, Estivador, residente en Dennison Street, dijo á mi padre el mucho beneficio que habia él obtenido de tomar el Jarabe de la Madre Seigel, y mandé de seguida comprar una botella, y después de haber agotado tres botellas todo dolor habia desaparecido. Recuperé mis fuerzas y comía de todo, y desde entonces acá nunca más estuve enferma. Siempre conservo la medicina en casa, y si alguno de la familia cae indispuesto, una dosis ó dos del Jarabe de la Madre Seigel le sana.

(Firma) "Señora Red,
"No. 12, Galton Street,
"Great Howard Street,
"Liverpool (Inglaterra)."

Hemos dicho que no es posible tener fuego sin quemar alguna clase de combustible. El estómago del hombre es una estufa y el alimento es el combustible que en el ponemos. Si se consume ó digiere el alimento, se nutre, y se sostienc el cuerpo, y entonces gozamos la salud y las fuerzas, pero, si de diferente modo, pronto nos gastamos y perecemos.

Ahora bien; cuando el estómago rehusa digerir, "quemar ó consumir" alimento, esperimentamos lo que se llama indigestión y dispepsia, la enfermedad la más común y peligrosa de todas. Este es lo que aquehaba á estas dos señoras, y lo que aqueja á millones de personas en este país.

La inferencia es bastante: El remedio que sanó á estas sanará á otros. En tal caso (si la lumbre arde bien) tendrémos el calor correspondiente el cual es la vida y la fuerza.

3

Uit de hand te koop:

Het aan de Overzijde dezer haven gunstig gelegen Erf onder N°. 71 (vroeger het eigendom van wijlen den Heer Doctor Th. de Veer) met daaropstaande heerenhuizen, regenbakken, koetshuis, paardenstallen, pakhuizen, loods en verdere bijgebouwen.

Van den 1sten November a. s. af zijn de woonhuizen en verdere gebouwen van 11 uur des voormiddags tot 1 uur des namiddags, behalve op Zondagen, te bezichtigen.

Voor nadere informatiën vervoege men zich tot den ondergeteekende.

J. B. van der Linde Schotborgh
Curaçao 2 October 1891.

De ondergeteeken heeft p. de laatste boot ontvangen mooie gekleurde, witte en zwarte bloemen.

Curaçao, 28 Mei 1892.
J. S. SCHEIDELAAR.
Breedestraat — Overzijde.

E koe ta firma aki-bao a ricibi koe último vapor boenita flor di koló, blancoe i pretoe.

Curaçao, 28 di Mei 1892.
J. S. SCHEIDELAAR.
Caja-Grandi — Otrabanda.

De ondergeteekende, belast met de liquidatie van de firma Dania & C°. roept hierbij de debiteuren aan genoemde firma op, om het door hen verschuldigde voor ulto Juni e. k. te komen voldoen, zullende na dien tijd de rekening gerechtelijk worden ingevorderd.

Curaçao, den 20 Mei 1892.
[get.] I. H. DANIA.

BOTICA DEL CARMEN

ta ofrecé di venta

Aceite di bakijauw di Dr. de Jongh. Cacao marká Blokker i Bensdorf, fabricá na Amsterdam na bleki di oen liber i mei liber.

Lechi condensá di Nestle, Vevey Suisa. Harina lacteada di Nestle, Vevey Suisa.

Thee di Souchon masja sabroso i barata.

Skuier di kabei eléctrico di Dr. Scott, masjá recomendá pa hende koe ta soefri dolor di cabez.

Skuier di djente eléctrico di Dr. Scott masjá recomendá pa hende koe ta soefri dolor di djente.

Solé di zapato eléctrico di Dr. Scott masjá recomendá i bon pa hende koe ta molestá di rematismo.

Machien eléctrico di Dr. Scott pa krul kabei.

Skuier di cabei di stal y gewone.

Skuier di djente hopi sorto tamben e sorto goestá americano di filtro (Ideal felt tooth polisher).

Faha abdominal pa mohé.

Oen soertido grandi di diferente i bon sorto di breukband.

Agua di florida di Lanman y Kemp, New York, na dozijn bottel henté i na mitar bottel, tamben di Rigaud & C°, Paris, meeskoos.

Diferente sorto di peelchi di Upjohn (Friable Pils.)

Koos di kita stof di ploema grandi i barata.

Oen masjá gran surtido di bril nobo poco dia recibí.

Toer soorto di medicinas patentadas.

Masjá hopi bon soorto di bienja corá, blanco i medinal:

CORÁ

Leognan, na dozijn, bottel i mitar bottel. St. Emilion na damisjan, bottel y mitar. St. Raphaël Málaga.

i masjar boon soorto di cognac medicinal

BLANCOE

Hochheiner Brauneberger mosel, Niersteiner i Zeltinger Mosel, tambeen champanja aleman.

MEDICINAL

Tokajer na dozijn, bottel i mitar bottel. Bienja di pepsien. Bienja di Peptoon, Bienja di carni, heroe i quina. Bienja di málaga koe quina. Bienja di málaga coe quina, coe heroe. Quina la Roche coe heroe, na dozijn, bottel i mitar bottel i masjá hopi soorto mas. Amargo di Hochstetter masjá boon remedi pa hende koe ta soefri di stoma.

Headine, superbo remedi contra dolor di cabez.

SODA WATER semper boon frioew, tambeen na sifon i bottel.

LIMONADA GAZEOSA, coe ki soorto di stropi koe hende ta desea.

MILK CREAM.

Lucifers di Jongkopings.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.		Venezuel.		Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia	
Vertrekt van New York....	Mei.	3	Mei.	12	Mei.	21	Juni	1	Juni.	11	Juni	22
Komt aan te Curaçao	„	9	„	18	„	27	„	7	„	17	„	28
Vertrekt van „	„	10	„	19	„	28	„	8	„	18	„	29
Komt aan te Pto. Cabello	„	11	„	20	„	29	„	9	„	19	„	30
Vertrekt van „	„	11	„	20	„	30	„	9	„	20	„	30
Komt aan te La Guayra..	„	12	„	21	„	31	„	10	„	21	Juli.	1
Vertrekt van „ ..	„	14	„	24	Juni	3	„	14	„	24	„	5
Komt aan te Pto. Cabello	„	15	„	25	„	4	„	15	„	25	„	6
Vertrekt van „	„	16	„	25	„	4	„	15	„	25	„	6
Komt aan te Curaçao	„	17	„	26	„	5	„	16	„	26	„	7
Vertrekt van „	„	18	„	27	„	7	„	17	„	28	„	8
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	19	„	28	„	8	„	18	„	29	„	9
Komt aan te New-York..	..	25	Juni	3	..	14	..	24	Juli	5	„	15

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao......	Mei	19	Mei.	29	Juni.	8	Juni	18	Juni	29
Komt aan te Maracaibo......		20		30		9		19		30
Vertrekt van „		25	Juni	4		14		25	Juli	5
Komt aan te Curaçao........		26		5		15		26		6

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van Curaçao.....	Mei.	18	Mei.	27	Juni	7	Juni.	17	Juni.	28
Komt aan te Coro..........		19		28		8		18		29
Vertrekt van „		25	Juni	4		15		25	Juli	6
Komt aan te Curaçao......		26		5		16		26		7

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

BOTICA DEL CARMEN

Pa ekivokacion a recibi un gran kantidad di Pâte di Dr. Zed (à la codeïne et au Tolu) masja bon remedi contra tosameentoe i maloe di pechoe, pa esai ta bendé pa e prijs masjar barata di 50 ct, pa cahita.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao.